

169

27.10.46

25

DOC 2271

פואה יקרה,

מאורע היום - ביקורו של דוד [הכהן] בירושלים, אשר ודאי הכה גלים בעיר הבירה אם לא בארץ כולה. יש לו לדוד "גשר" בפיו הטעון תיקון. נמלך ודרש שיסיעוהו לים לריפוי. נענו לו. הבוקר הופיעה מכונת מפוארת של המשטרה, המסווה כפרטית, דוד התלבש הדר ונסע ברוב כבוד ופאר, מתפנקד על המושב האחורי, כשקצין הבולשת לבוש אזרחית יושב בעניוות רבה ליד הנהג. הגיעו לקו"ח - והנה באולם ההמתנה הגדול על אחד הספסלים סיומה (לפי עדות דוד - לוטש עין אל כל בחורה עוברת) ובפנים - שתי אחיות חדשות לקו"ח, רוזה וכרמלה, לבושות חלוקים לבנים, אחת מזלפת מים לתוך הפה ואחת מעיינת בכרטיסיה.

בצאתו פגש על המדרגות את דבירותי (או גבירותי - אני מתבלבל) [דבורה קפלן היתה רופאה בקופת חולים] וזו לאחר רגע קט של תדהמה מיד אספה את עשתנותיה וביעילות המיוחדת לה הפליטה: "אליעזר דואג שהחברים ירגזו עליו, אבל ברדיו מסרו את דבריו לא נכון, ויהיה תיקון". דוד הרגיעה שהחברים דוקא מבסוטים מאליעזר הפעם.

בכניסתו לאושו ניגשה אל הבית חנה נשר, מכל נשי ירושלים, ולפי עדותו של דוד נפלה ארצה מתעלפת. בקיצור לא יצאו שעתים-שלוש ודוד חזר אלינו ופיו מלא סיפורים על מעשי תוקפו.

קיבלתי היום את שני מכתביך, מיום ו' ומשבת. הילדים כתבו ועניתי להם. אפשר שזוהי חליפת הפתקים האחרונה אתם ואפשר לא. הכל בידי שמים, ז"א תלוי בשרירות לבם של בני אדם. אני בכל מחשבותי כבר מעבר לגדר, אבל יש לי מין מאחורי³ בראש או בלב או באיזה מקום מעין זה שבעזרתו אני יכול בין רגע להחזיר את עצמי למציאות המסוגרת בין הגדרות. אני מקוה שאת ישנה למכביר לא כמוני.

נשיקות,

מ.

היום ארבע
 1. ראו את התעקרותי - ~~העניתי~~ אלוהים שלי בלב הכהן, ורציתי סליחה
 2. כראשית ילדי - ~~העניתי~~ אלוהים שלי בלב הכהן, ורציתי סליחה
 3. מאחורי - אכסיה קזיחיו